

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ НАУК СУДНОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ РИНКУ
ТА ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ НАН УКРАЇНИ
САНКТ-ПІТЕРБУРГСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
МОРСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВАРШАВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СПІЛКА ЕКОНОМІСТІВ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ НАН УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
імені адмірала Макарова

РОЗВИТОК МЕНЕДЖМЕНТУ ВИРОБНИЧОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Міжнародна науково–практична конференція

29–30 вересня 2011 р.

*Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова,
пр. Героїв Сталінграда, 9*

МАТЕРІАЛИ КОНФЕРЕНЦІЇ

Миколаїв
2011

троль за діяльністю комерційних банків; встановлення економічних нормативів для комерційних банків; визначення мінімального розміру статутного фонду комерційних банків; встановлення співвідношення між власними кредитами банку і розміром його активів; визначення розмірів обов'язкових резервів для комерційних банків. Однією з основних функцій Національного банку є регулятивна функція визначення параметрів грошових систем. Цю функцію він здійснює не безпосередньо, а опосередковано, використовуючи можливості грошово-кредитної політики. Отже, грошово-кредитна політика є основою для регулювання грошових систем і створення механізму впливу на стан функціонування національної економіки.

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ

Автор: І.В. Гончаренко,

Миколаївський державний аграрний університет

Сучасна ситуація у світі характеризується глобалізацією, стрімкими темпами науково-технічного розвитку, нерівномірністю розвитку світової економіки, загостренням міжнародної конкуренції. Рівень розвитку окремої країни, її конкурентоздатність в основному залежить від спроможності до інноваційної діяльності окремих її виробників. Незважаючи на увагу науковців до питань інноваційної діяльності підприємств посилення її впливу на рівень конкурентоспроможності ряд проблем, які залишаються предметом дискусій і обговорень економістів. Важливість і необхідність розвитку інноваційної діяльності підприємств обумовлюють актуальність теми дослідження.

Управління діяльністю усіх структур зацікавлених вирішення проблеми інноваційного розвитку вітчизняної економіки потребує прийняття наступної системи принципів:

Принцип системної інновації, що припускає, що масштаби і глибина дії досягається не за рахунок «гігантизму» проєктів,

вплив їхнього системного впливу на весь комплекс процесів виробництва та реалізації продукції.

Принцип комплементарної ефективності (синергії), що означає, неефективні з економічної точки зору окремі проекти, що мають стратегічне значення для підприємств, повинні бути сконфігуровані абою так, щоб забезпечити істотний ріст загальної, а через це - реальної економічної ефективності.

Принцип реалістичності проектів, що задає точними тимчасовими рамками їхньої реалізації, розрахунком наявних ресурсів й опора на зацікавлених суб'єктів.

Принцип зчленованості й синхронізації проектів, що виражається підходженні темпу їхнього розгортання в контексті інших проектів окремих задумів з погляду коротко-, середньо- і довгострокових ефектів і взаємодоповнюваності дії.

Принцип співвіднесеності й відповідності проектів глобальним тенденціям і міжнародним процесам з метою збереження країни як частини світового процесу.

Принцип трансграничності проектів, що припускає, що межі функціонування не повинні замикатися адміністративними кордонами територій.

Особливо важливим у вказаному контексті є використання інноваційних можливостей інноваційного розвитку, що дозволить прискорити темпи економічного зростання, буде сприяти досягненню конкурентоспроможності продукції як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках, прискорить наближення України до стандартів економічного розвитку провідних країн світу та сприятиме підвищенню якості життя населення. Поширення інноваційних процесів у вітчизняній економіці потребує від вчених-економістів чіткого теоретичного функціонування змісту інноваційної моделі, оцінки реальних можливостей впливу на економічний стан суспільства. У зв'язку з цим особливої уваги вимагає розгляд проблем функціонування науково-дослідної сфери на ринкових засадах, визначення ринкових умов її життєздатності та напрямків розвитку. У нашій країні започатковано процес створення економічно нових бізнес-структур, яким належить місце провайдерів ринку інноваційної продукції. Йдеться про підприємницькі структу-

НАУКОВО-ТЕХНІЧНІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Розвиток менеджменту
виробничої сфери в умовах глобалізації
Міжнародна науково-практична конференція

ри, як правило, корпоративного типу, які встановлюють контакти зі створювачами наукового продукту і його потенційними споживачами. Вони сприяють укладанню угод між ними, обираючи при цьому оптимальний ринковий варіант просування інновацій з подальшим їх запровадженням у виробництво. Заради цього провайдери розробляють бізнес-проєкти, залучають власні ресурси для їх виконання. За свої послуги провайдер одержує інноваційну ренту і розподіляє прибуток між усіма учасниками інноваційного циклу, з якими він взаємодіє на договірній основі. Значачи на досвід розвинутих країн світу, в Україні запроваджуються такі інтегровані форми інноваційного бізнесу, як технополіси, агропромислові наукові парки, технопарки, бізнес-інкубатори, інноваційні фонди тощо. Вони займаються апробацією результатів наукових розробок, сприяючи широкомасштабному запровадженню у виробництво, створюючи умови для розвитку дрібного венчурного бізнесу. Як правило, ці структури співробітничать з державними науковими установами і служать підґрунтям налагодження ділового співробітництва між наукою і бізнесом.

Ринковий механізм функціонування науково-дослідної діяльності в Україні знаходиться на стадії формування. Закладаються інституційні, організаційно-економічні, правові основи його подальшого розвитку і удосконалення. Інноваційний процес у вітчизняній економіці поступово підноситься на якісно новий щабель завдяки активній генерації підприємницьких структур ринкового типу.

КАПІТАЛІЗАЦІЯ ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Автор: Н.В. Гусаріна,

Національний університет кораблебудування імені адмірала Морозова

Капіталізація – це складний і багатогранний феномен. Хоча визначення капіталізації як процесу перетворення додаткової вартості в капітал було сформульовано ще Карлом Марксом, однак сучасного етапу накопичення капіталу це поняття набуло більш широкого змісту. Це пов'язано у першу чергу з тим, що при переході від індустріального до постіндустріального етапу розвитку суспільства